

## Starosta občanům

Minulé číslo Dolckého občasníku vyšlo začátkem léta a než jsme se stačili otočit, máme tady podzim. Doufám, že Vy, co jste zapojeni do pracovního procesu, jste si užili krásnou dovolenou, děti příjemné prázdniny a senioři vnoučata a pravnoučata.

Během prázdnin jsme realizovali plánované akce, o kterých bych se chtěl v krátkosti zmínit. Byla opravena komunikace od p. Kanty po p. Nového. Probíhala v měsíci červnu a červenci. 15. června bylo předáno staveniště firmě Silnice Klatovy, která prováděla realizaci výstavby. Akce byla dokončena 24. července 2009, kdy jsem podepsal předávací protokol o ukončení stavby. Následně byla upravena cesta nad zahradami v lokalitě č.18. Během výstavby byly realizovány některé vícepráce, které v nabídce nebyly rozpočtovány. Jednalo se o montáže vtokových objektů na odvodnění komunikace, vyasfaltování vjezdů k nemovitostem a úprava cesty nad zahradami. Na stavbu máme záruku 60 měsíců, po tuto dobu můžeme případné reklamace uplatňovat na náklady prováděcí firmy. Obec za toto dílo zaplatila z vlastních finančních prostředků celkem 1 484 870,- Kč včetně DPH. Děkuji občanům za trpělivost při realizaci stavby, neboť se museli vyrovnat s hlukem a obtížnějším příjezdem a vstupem na své nemovitosti.

Další akce, která byla na-

plánovaná na tento rok, se uskutečnila v měsíci červenci. Týkala se celkové rekonstrukce veřejného osvětlení v obci Dolce a osadě Štíhlov. Realizace tohoto díla byla uskutečněna za finanční podpory Plzeňského kraje, který se podílel částkou 150 000,- Kč. Celkem bylo osazeno 53 svítidel s výbojkami a elektrickými předřadníky. Smlouvu o poskytnutí účelové dotace jsem podepsal 21. července a 22. července převzala firma Michal Jánský staveniště. Celá akce byla zrealizována v termínu od 24. do 27.

července 2009. S touto firmou byla velmi dobrá spolupráce, měli vše pečlivě připravené a zorganizované, jak po stránce pracovní, tak po stránce administrativní. Obec zaplatila za celkovou rekonstrukci veřejného osvětlení částku 288.000,- Kč. Při této akci proběhlo likvidování starého veřejného rozhlasu, byly sejmuty staré reproduktory, držáky s izolátory a kabely. Touto cestou děkuji panu Miroslavu Macháčkovvi, který veškerý odpad roztrídil, uklidil a připravil na odvoz do sběru.

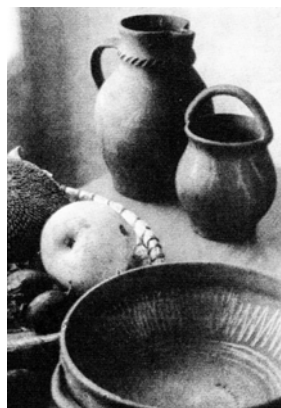
V současné době máme rozpracované dvě změny územního plánu obce a obdrželi jsme žádost na změnu další. Zastupitelstvo ob-

ce schválilo na veřejném zasedání dne 25.08.2009 postup zastupitelstva při vyřizování žádostí o změnu územního plánu. V souvislosti s již 2 probíhajícími změnami ÚP, které nejsou dosud vyřízeny a proces vyřízení je dlouhodobý, časově i finančně náročný, rozhodlo zastupitelstvo obce, že na každou jednotlivou žádost nemůže a nebude reagovat vyvoláním procesu změny územního plánu. Proto budou žádosti soustředěny a postupně připravovány tak, aby byly zapracovány do změny územního plánu, která bude v roce 2012.

V roce 2015 musí mít obec zpracován zcela nový územní plán, který se stane po určitou dobu neměnným a bude z hlediska dalšího období důležitý i z toho pohledu, jak se k němu občané postaví a jejich připomínky budou realizovány. Nový ÚP nebude mít časové omezení platnosti, ale bude velmi těžké prosadit jakoukoliv změnu. Záleží tedy na nás všech, jak bude územní plán naší obce v budoucnu vypadat. Pokud by nemusel být nový územní plán v roce 2015 z rozhodnutí nadřízených orgánů zpracován (oddálení dosud závazného termínu), budou další změny realizovány v tříletých intervalech.

Přeji Vám dobrou náladu a krásné podzimní počasí.

starosta obce  
St.Ziegler



□ 1979 - 2009 □

## Základní škola a mateřská škola Letiny

a

### obec Letiny

Vás srdečně zvou na

## OSLAVU 30. VÝROČÍ ŠKOLY

- program:
- ♦ ve středu 30. 9. 2009 od 16<sup>00</sup> hod.
    - slavnostní zahájení
    - vystoupení žáků
    - výstava o historii školy
    - výstava žákovských prací
    - setkání hostů, současných a bývalých zaměstnanců školy
  - ♦ ve čtvrtek 1. 10. 2009 od 8<sup>00</sup> do 17<sup>00</sup> hod.
    - DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ**
    - 8<sup>00</sup> - 11<sup>45</sup> hod výstavy, prohlídka školy

## Příjemná zpráva

V měsíci září obdržel náš obecní úřad krátkou e-mailovou zprávu z Izraele. Samozřejmě pisatelem této zprávy byl pan Tiben, který rovněž přiložil pár osobních fotografií. Po přečtení e-mailu jsme byli všichni potěšeni, neboť náš bývalý občan a rodák obdržel od

našeho ministra obrany Dr. Bartáka, který byl v Izraeli na státnické návštěvě, medaili. Toto vyznamenání mu bylo uděleno za dlouhole-



Jiří Tiben-první zleva



té zásluhy o upevňování vztahů mezi ČR a Izraelem. Při této příležitosti byla uspořádána velkolepá hostina, kde se mimo jiné popíjel i náš 12° mok – pivo Prazdroj. Při této hostině pan Tiben hovořil s panem ministrem, který se zajímal o jeho celoživotní dráhu, kde se narodil a zajímal se i o jeho rodinu. Je potěšitelné, že pan Tiben, přestože již 60 let žije v jiné zemi, nikdy nezapomene připomenout svou lásku nejen k rodné vlasti, ale i k rodné obci. Tak tomu bylo i při

## Naši hasiči opět bodovali

V roce 2000 se tehdejší zastupitelstvo naší obce na svém pravidelném zasedání usneslo, po vzoru některých obcí v našem okrese, pořádat každým rokem soutěž v požárním sportu družstev O Putovní pohár starosty naší obce. Jak bylo usneseno, tak bylo uvedeno v život. Již v roce 2001 byl uspořádán 1. ročník. Tato soutěž natolik u našich hasičů zdomácněla, že každým rokem v měsíci srpnu je pořádána. 22. srpna letošního roku proběhl „Za Párníkem“ již IX. ročník. Zúčastnila se tato družstva mužů: Příchovice, Štěnovický Borek, Hradčany, Robčice, Útušice, Štěnovice, Dolní Lukavice a Dolce. I ženy našly k nám cestu na tuto soutěž a byly to: Příchovice, Útušice, Štěnovice a Štěnovický Borek. V letošním roce chyběli obhájci loňského prvenství – hasiči z Malince. Jejich absence zaviněna čerpáním dovolené jejich členů. Celá soutěž proběhla dvoukolově a co je důležité v přátelském a sportovním duchu. Prvá místa v obou kategoriích si v letošním roce vybojovala družstva ze Štěnovického Borku. Jejich odměnou mimo pohárů bylo pro každé vítězné družstvo uzené sele. I naši chlapi si v letošním roce polepšili a skončili z družstev mužů na krásném 2. místě. Co říci závěrem? Opět naši chlapi potvrdili, že dokáží zorganizovat a hlavně uskutečnit takovou akci pro své občany zakončenou taneční zábavou. Stojí za pozornost, že družstvo okrsku Horšice naší akci přehlídí a mimo Malince se nezúčastňují. Závěrem bych chtěl poděkovat všem sponzorům, kteří svými dary přispěli ke zdaru celé akce a hlavně ke spokojenosti všech zúčastněných družstev, která spontánně přislíbila účast na X. ročníku v roce 2010.

Ma

rozpravě s panem ministrem Dr. Bartákem. Proto mu přejeme, aby ještě dlouhá léta prožil ve zdraví, životním optimismu a byl stále ve spojení s rodnou obcí, kde prožil dětství, chodil do školy a snad prožil i první lásky.

Ma

## Výročí

V letošním roce si připomínáme jedno z výročí týkajících se naší obce. Před deseti lety jsme dokončili rekonstrukci budovy obecního úřadu a 17. listopadu 1999 jsme otevřeli výčep v této budově. Tuto skutečnost je třeba si připomenout, neboť od 31. května 1994 nebyl v naší obci hostinec. Vzpomeňme si na potíže při pořádání Výročních schůzí hasičů a hlavně tradičních hasičských plesů. Je pravda, že se to vždy nějak udělalo, aby se akce uskutečnily. Dnes se už zapomělo na všechny starosti a problémy se zajišťováním, aby to „klaplo“. To vše mělo tehdejší zastupitelstvo na zřeteli a přestavění budovy obecního úřadu a zřízení hospůdky v budově bylo v roce 1998-1999 prioritou ze všech záměrů zastupitelstva. Pomohlo k tomu i známé rčení: „Když není ve vesnici hospoda, tak to není vesnice“. Záměr se povedl a dnes po deseti letech můžeme říci, nebýt dnes ve vsi hospoda, když jsme tu donedávna neměli 445 dní ani krám, tak by to bylo úplně v obci „zabitý“. Dnes můžeme říci zcela určitě, že 31. května 1994 skončila letitá slavná éra věhlasného hostince v naší obci Františka Klasny-Valdeka. Právě tento přídomek VALDEK svědčil o kvalitě obsluhy, ochoty, ale i kvalitě nabízeného zboží. V naší obci bývaly dlouhá léta 2 hostince: Klasna František st. dříve v čp. 10 a pak Klasna František ml. v čp. 62. V dolní části obce byl hostinec v čp. 4 u Jakuba Bultase s přídomkem „U Jelena“. Podstata tohoto přídomku mi není známa. 16. listopadu 1929 předával koncesi pohostinství Jakub Bultas na syna Františka Bultase, kterou tehdejší zastupitelstvo obce stvrzovalo. Je zajímavé, že v každé hospodě se točilo jiné pivo. U Valdeka se točil Gambrius -1 litr za 3,-Kč, U Jelena se točilo Štěnovické -1 litr za 2,40 Kč. Jsou zde ještě pamětníci, kteří chodili se džbánkem k Bultasovi i pro pivo černé, které mimo světlého také točil. V průběhu padesátých let minulého století hostinec u Bultase skončil svoji činnost a na počátku šedesátých let minulého století tam byla přemístěna prodejna, která dříve byla v čp. 49. Podle vyprávění pamětníků byl hostinec „U Jelena“ vhodným a nenápadným místem k pořádání tanečních

sešlostí při gramofonu, které byly v době války zakázány. I Valdek nezůstával v této činnosti pozadu, ale tato hospoda byla velmi známá, byla přímo u silnice, proto hrozilo spíše prozrazení a následné tahanice s gestapem.

Druhým významným výročím vztažujícím se rovněž k naší obci a letošního roku je 630 let, kdy v lexikonu obcí byla poprvé zmíněna o existenci



naší obce. Bylo to v roce 1379. Již v roce 1999 tehdejší zastupitelstvo naší obce vydalo brožuru s názvem „Historie Dolců 1379-1999 - 620 let obce Dolce“. Po celá desetiletí a snad i století je u obyvatel naší obce zakořeněna teorie, že naše Dolce stávaly v nedalekém lese Dolcku, ale skutečnost je asi jiná. Novodobí badatelé mají na polohu naší obce zcela jiný názor. Naše obec byla založena jako silniční ves žebříčková s pravidelnou zástavbou, protože obcí probíhala významná obchodní cesta. V publikaci „Zaniklé středověké vesnice na území okresu Plzeň-jih“, je zmiňováno: „Ves Dolce zpusťla v 15. století a v 16. století byl pustý i poplužní dvůr v Dolcích.“ Ten byl patrně brzy obnoven a v 18. století u něho vznikala opět ves Dolce. Podle místní tradice ležely původní Dolce v lese východně od dnešní vsi v poloze „na staré vsi“, kde byla nalezena železná sekera –tesla. Tady potom byly v osmdesátých letech minulého století u pramene potůčku tekoucího k Dolcům nalezeny keramické zlomky z 15. století. Tehdy tady zanikla ves, jejíž jméno nedovedeme zjistit. Dolce to ale jistě nebyly - stávaly tam, kde stojí dnes, neboť „leží v hlubokém údolí a původně se jmenovaly Dolec, t.j. malý

důl, údolí“. V našem katastru bývala zaniklá ves Horka. O této obci je badateli psáno: „Při prodeji přeštického újezdu v roce 1239 kladrubskému klášteru je ve výčtu vsí jmenována také Horka.“ Opíšeme-li na mapě okolo Přeštic velký kruh, všechny vsi tvořící přeštický újezd se nalézaly v jeho pravé polovině. Pomístních jmen „Hůrka“ je mnoho a označují hlavně návrší. Na sever od Dolců je lesnatý kopec „Hůrka“, který někteří badatelé dávají do souvislosti s polohou „na staré vsi“ východně od Dolců a zaniklou vsí „Horkou“. Dnes po 630 letech si neověříme pravdu, ale reálnější názor je ten, že dnešní Dolce stojí tam, kde stávaly dříve. Podle historika A. Šlégl „Politický okres Přeštický“ z roku 1900 se uvádí, že

v průběhu husitských válek v 15. století a následně třicetileté války (1618-1648), tři čtvrtiny okresu Přeštického se v té době plenění, týrání a drancování obcí nevyhnulo. I naše obec a její obyvatelé byli takto postiženi. Konečná obnova Dolců se datuje mezi roky 1780-1789. Podle dostupných údajů žilo již v nových Dolcích v roce 1850 356 obyvatel a stálo zde 49 domů. Z tohoto výčtu obou výročí je rozdíl v tom, že jedno výročí si pamatujeme a to druhé, o tom se pouze domníváme, ale věřme mu také, je logické.

Ma

**BLAHOOPŘEJEME**

**Naši jubilanti**

*V říjnu oslaví*

Jaroslav Fořt	84 let
Marie Benešová	80 let

*V listopadu oslaví*

Anna Loudová	60 let
--------------	--------

## Zpověď pamětníka

Mimo těchto aktivit byly pořádány kabarety s kupletami, ve kterých hrál prim Karel Vladař.

Byl tak znám a oblíben, že když přišel na jeviště svou mimikou a pohybem dovedl všechny přítomné ihned rozesmát. Dlouho do stáří mu tato láska bavit lidi a hrát divadlo vydržela.

Říkalo se a je potvrzeno, že když pásával krávu na Drazech, přeríkával si celé pasáže jednotlivých her sám pro sebe, snad i pro krávu. Veřejná vystoupení našich cvičenců, ale i všech zúčastněných, to býval v obci velký svátek. První veřejné cvičení v naší obci se konalo na louce „Za Párníkem“ 7.června 1923. V jednu hodinu po poledni se seřadil průvod všech účastníků, s hudbou přešla se celá obec a pak na cvičiště. Když bylo pěkné počasí a vystoupení klaplo, to byla jediná příjemná odměna

za mravenčí práci pro pořadatele. Pak následovala večerní taneční zábava „U Valdeka“. To již spadla všechna tíha zodpovědnosti našich pořadatelů, ale i cvičenců, tak se zcela uvolnění mohli věnovat volné zábavě. Veřejná cvičení se konala všude tam, kde DTJ byla organizována. Naši cvičenci v té době cvičili v Nezdicích, Žerovicích, Dobřanech, Chlumčanech, Řenčích, Horšicích, ale i v Přešticích. Při těchto výjezdech ochotně zapůjčoval žebříňák s párem koní, ale i s kočím, majitel dvora „Agnes“ Antonín Šmucler. Vůz byl vždy pěkně vyzdoben chvojím, břízami, pentlemi, o což se postarali sami cvičenci. Majitel Agnesu byl statkář, ale vyhověl všem, kdo ho o službu požádali. Nejraději měl kolem sebe omladinu, kterou přezdíval

(pokračování z Občasníku č.2 – květen 2009)

bolševici. V době Velikonoc neopomněl nikdy řehťáčům při jejich koledech dát 100 korun, což byly v té době velké peníze. Omladina soustředěná v DTJ a po roce 1923 i ve sboru hasičů nezapomněla na vstřícnost a ochotu pana Šmuclera. Když mu v roce 1931 vyhořely stodoly, zorganizovaly obě složky brigádu zedníků (těch bylo v té době na Dolcích dost) na obnovu stodol. Práci provedly bezplatně, jen za stravu, jako protislužbu za vše, co pro oba spolky za léta vykonal. Z tohoto výčtu činností v naší obci je patrné, že tehdejší mládež se dokázala pobavit a zabavit ve volném čase. Nepotřebovala k tomu rádio ani televizi, ale v té době ani elektrinu.

Ma

## Víte, že ....

**B**rambory u nás patří k základním zemědělským plodinám.

Že k nám do Evropy se dostaly z Ameriky, víme všichni. Málakdo však ví, že z počátku nebyly určeny ke konzumaci, ale k okrase. Zejména mezi šlechtou byly považovány za květinu. Až v 18. století se staly krmivem pro dobytek. Lidé je začali jíst spíše z nouze v době hladomoru za vlády Josefa II. Název prý dostaly podle kraje, odkud se do Čech přivezly, tedy z Braniboru v Německu. Říkalo se jim napřed zemská jablka, zemčata, zemáky nebo er-teple. Také se jim pak říkalo „chléb chudých“, protože se začaly pěstovat téměř na každé zahradě nebo poli.

**P**osvícení se slavila každým rokem v den svátku svätce, kterému byl zasvěcen místní kostel.

V podmínkách naší země posvícení bý-

valo jedním z nejoblíbenějších svátků prostého venkovského lidu. Tato slavnost byla mimo jiné příležitostí k společenskému styku s příbuznými a přáteli. Byla to doba ideální k odpočinku, hodování a zábavě. Tradičně se předem vykrmovaly posvícenské husy a pekly se různé druhy posvícenského pečiva, hlavně koláče. V každé farnosti nebo vesnici se posvícení konalo v jinou dobu. Každý týden se lid někde veselil a proto prý trpěla pracovní morálka. V roce 1787 vydal císař Josef II. nařízení, kterým chtěl tyto slavnosti sjednotit v jeden čas. A tak od té doby se začala slavit posvícení třetí neděle v říjnu tzv. „císařské hody“ nebo „havelské posvícení“, protože má svátek Havel. Ale podání slavili dál i svoje místní posvícení tzv. „naše posvícení“.

Ma

## Něco z historie v datech

- 29.listopadu 1378 zemřel nejslavnější český panovník císař Karel IV., nazvaný též otcem vlasti. Dobu jeho vlády můžeme oprávněně nazvat zlatým věkem českého království.
- V roce 1780 zemřela ve Vídni další významná panovnice, císařovna a královna Marie Terezie. Panovala 40 let a její vláda přinesla značný společenský pokrok, spočívající v řadě státoprávních změn. Zavedla povinnou školní docházku, papírové peníze, sčítání lidu a zmírnila robotní povinnosti.
- V roce 1850 byla v Rakousku zavedena poštovní známka, jako výplatní prostředek poštovní dopravy listovních zásilek. Známkou se osvědčila již 10 let před tím v západních státech, např. od roku 1840 v Anglii.
- 3. prosince 1967 Christian Bernard z Jihoafrické republiky provedl první transplantaci srdce na světě.
- 20. září 1999 ve věku 67 let zemřela Raisa Gorbačovová, manželka prezidenta Michaila Gorbačova.

Ma

## INFORMACE PRO OBČANY

TERMÍNY VÝVOZŮ  
KONTEJNERŮ:

PLASTY	KAŽDÉ ÚTERÝ
PAPÍR	KAŽDÝ LICHÝ PÁTEK
SKLO	1x ZA 14 DNÍ – SUDÁ STŘEDA



## Pranostiky

- > „Moc hub srpnových – moc vánic sněhových.“
- > „Záříjový déšť polím potrava, záříjové spršky pro víno otrava.“
- > „Sněží-li brzy v říjnu, bude měkká zima.“
- > „Svatá Terezie (15.10.) zasazuje zimní okna.“

- > „Studený listopad, zelený leden.“
- > „Čím déle v říjnu u nás vlašťovky pobývají, tím déle pěkné a jasné dny potrvají.“

Průměrnost

„Všechno, čím někdo vyniká, získává mu nepřátele. Člověk musí být zcela průměrný, pak je oblíben.“

O. Wilde

## Rok 1918

V letošním říjnu vzpomeneme 91. výročí ukončení 1. světové války a vyhlášení samostatného Československého státu. Ihned po říjnovém převratu v roce 1918 se vzniklé Československo začalo zabývat vytvořením státních symbolů. Trvalo však delší dobu, než byly navrženy a přijaty vyhovující státní znak a státní vlajka. Jen státní hymnu nemusel nový stát dlouho hledat, protože o ní bylo lidem již dávno rozhodnuto. Stala se jí píseň „Kde domov můj“, která vznikla již ve 30. letech 19. století. Napsal ji skladatel Fran-

tišek Škroup, jako součást scénické hudby k Tylově hře „Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka“. Našly se i kritické hlasy, které si povšimly lyrické písně kontrastující s bujným pouťovým veselím, kterou v této hře zpíval slepý žebrák. Píseň se však zalíbila přítomnému obecnstvu a rychle se její oblíbenost šířila doma, ale i v zahraničí zásluhou našich emigrantů. V 60. letech 19. století se opět začala „přetrásat“ národní hymna, proto požádal básník Jan Neruda svého přítele Bedřicha Smetanu, aby takovou píseň složil. Smetana však oponoval, že by to byla zbytečná práce, protože „kterou si

lid sám za svou hymnu povznesl, hymnou zůstane“. Až dosud píseň Kde domov můj? jest hymnou českého lidu, nechme ji zpívat tak dlouho, pokud našemu lidu jiná do srdce nevnikne“. Po 28. říjnu se píseň Kde domov můj? stala bez oficiálního vyhlášení státní hymnou.

V naší dědině zvěsti o válce a událostech na frontách zvláště v průběhu roku 1917 a 1918 přijímalo naše obyvatelstvo velmi napjatě. Zprávy se do obce dostávaly poskrovnu, jen z novin, které v obci 2-3 občane odebírali. Nebylo se čemu divit, vždyť z naší obce v roce 1914 narukovalo do války 66 mužů, tátů a synů. Když doletěla zpráva o ukončení války, málokdo v naší obci tomu uvěřil. Až zpráva v novinách o naší samostatnosti přesvědčila a byla brána našimi občany jako „národní pohádka“. Bujaré oslavy osvobození ve velkých, ale i menších městech, se rozšířily i do malých obcí. Nejinak tomu bylo i v naší dědině. Vyzdobená vesnice, vyzdobený průvod občanů všech věkových kategorií doprovázený místní hudbou se odebral na

(Pokračování na stránce 6)

## Něco ze starých pamětí (pokračování z minulého čísla)

Dům čp. 81 postavili ve čtyřicátých letech minulého století bratři Václav a Jaroslav Vráncovi, povoláním truhláři. Byli oba svobodní. Postavený dům do 50-tých let minulého století sloužil z části jako truhlářská dílna a druhá část jako obytné prostory pro oba bratry. V pozdějším čase byla bratry postavena samostatná truhlářská dílna plně vybavená stroji pro výrobu oken, dveří, ale i nábytku. Práce obou bratrů nesla vždy visačku vysoké kvality a byla známa v celém kraji. Po válce (1948) byla i tato malovýroba znárodněna a patřila pod Západočeské truhlářské družstvo se sídlem v Plzni. Po smrti obou bratrů (1968, 1981) a následně po roce 1989 se stali majiteli manželé Jana a Václav Havlíčkovi.

Dům čp. 82 postavil ve třicátých letech minulého století Josef Vránek, bratr obou truhlářů, povoláním lakýrník, který bydlel se svou rodinou v nedalekých Radkovicích. Do tohoto nového domu se nastěhoval se svou rodinou na sklonku roku 1937. V devadesátých letech minulého století se stali majiteli tohoto domu manželé Štěpánovi, kteří dům přestavěli do nynější podoby.

Dům čp. 83 postavil ve čtyřicátých letech minulého století Josef Novák úředník Finanční stráže na Štenglově zahradě (proti čp. 51 - Vránek), neboť se oženil s dcerou Kateřinou Štenglovou. Tento dům byl postaven pro jediného syna Milana, proto dlouho nesl na svém štítě název „Vila Milánková“. Novák brzy zemřel a za několik let poté se stala majitelkou tohoto domu

Novákova sestra provdaná Bechníková, která v té době v tomto domě bydlela. Milan Novák byl shledán nesvéprávný, byl dán do ústavu v Dobřanech, kde za několik let zemřel. Dnes je majitelem tohoto domu vnuk Miloslav Bechník.

Dům čp. 84 postavil ve čtyřicátých letech minulého století tesař Josef Bultas na části zahrady Bultasů čp. 5. Na této zahradě stávala v dřívější době Kotkova chalupa, kde z vyprávění víme, že se tam narodilo hodně dětí, ale jen v prvním manželství. Dnešním majitelem domu čp.84 je syn Josef s manželkou Annou.

Dům čp. 85 je přestavěný ze stodoly pocházející z rozparcelovaného panského dvora, kterou koupil v roce 1925 Vojtěch Šindelář. Od tohoto majitele koupil stodolu Václav Janota, cestář ze Kbelnice, se svou ženou Josefou. Stodolu přestavěli na obytné stavení, které po jejich smrti zdědil syn Karel, povoláním kovář, který byl do pozdějšího věku svobodný. Pak se oženil a vzhledem k věku obou partnerů, zůstalo manželství bezdětné. Po jeho smrti (8. 12. 1993) a po smrti jeho ženy Jiřiny (1. 11. 1995) byl dům po dlouhých tahanicích příbuzných o majetek prodán dnešnímu majiteli Václavu Benešovi, rodáku z Dolců čp.1. Dům je používán jako rekreační. V letošním roce dům „dostal“ novou fasádu.

Dům čp. 86 postavil ve čtyřicátých letech minulého století Šimon Kasl s manželkou Boženou, rozenou Šilingo-

vou. Po smrti obou manželů zdědil dům prostřední ze tří synů Josef. Dnes je majitelkou manželka po zemřelém Josefu Kaslovi Božena Kaslová.

Dům čp. 87 postavil v padesátých letech minulého století Václav Plas. Parcelu na tento dům koupil od obce, kde se na této parcele v dřívějších dobách lámal kámen na úpravu cest. Po 1. světové válce se bral kámen a šotolina na cesty z lomu „na Hůrce“ za čp. 53. Dnešní majitelkou je dcera Alena s manželem Václavem Duchkem. Přezdívka po chalupě „U Plasů“.

Dům čp. 88 postavil v padesátých letech minulého století Petr Kasl s manželkou Marií. Dnešním majitelem je vnuk Petr Kasl.

Dům čp. 89 byl přestavěn z dílny patřící k čp. 84. Josef Bultas společně s dcerou Zdeňkou, provdanou za Jana Stiebera, přestavěli objekt dílny na obytné stavení do dnešní podoby v šedesátých letech minulého století. Dnešním majitelem domu čp.89 je syn Vladislav Stieber bydlící v Přešticích.

Dům čp. 90 stojí na „Agnese“, jako součást bývalého velkostatku. Je veden jako rekreační a má tři majitele - Mgr. Vladimíra Sučková, ing. Miroslav Šmucr a Vladimír Šmucr. Dům chátrá, neboť po celý rok se zde nikdo neobjeví, aby něco opravil.

Ma

(Pokračování ze stránky 5)

„újezdský vršek“. Nechyběly ani transparenty s nápisy: „Umřelo shnilé Rakousko“, „Pohřeb Rakouska“. Na újezdském vršku byl průvod vyfotografován panem Linhartem a poté se odebral zpět až ke Kucínům. Tam byla zazpívána staronová národní hymna „Kde domov můj?“. Na

zpáteční cestě byly transparenty shozeny z mostu do potoka a přítomnými střelci rozstříleny. Když oslavy pominuly, začalo se myslet jen a jen na vojáky a jejich návrat do svých domovů. Bohužel 14 místních občanů - vojáků se z války nevrátilo. Z války se vrátil i Josef Fořt čp.6, ale jako válečný invalida. V ruském zaj-

tí se nakazil černým tyfem a byly mu uříznuty obě nohy nad kotníky, takže se pohyboval chůzí po kolenou. Po svém návratu mu byla přidělena trafikta a v roce 1920 invalidní renta, která však mu byla v roce 1922 odebrána. To byla „odměna“ za prožitě útrapy.

Ma

## Škola Horšice

### Nový školní rok zahájen

1. září kolem osmé hodiny ranní si určitě kolemjdoucí všimli nebývalého ruchu před základní školou. Ano, začal nový školní rok 2009/2010. Nebylo možné nevšimnout si perfektně upraveného prostřanství před budovou školy, kde vznikla nová zastávka autobusu, chodník, parkoviště u budovy školy a přechod pro chodce. Zásluhou obecního úřadu tak mohou naši žáci, ale i občané bezpečně přecházet vozovku a využít pohodlné chůze po chodníku. Už méně jsou však vidět další rekonstrukce v budově školy. O hlavních prázdninách firma Bultas provedla opravu podlahy v lehárně, její odizolování a vybetonování. Jelikož dotace na výměnu oken byla krajem potvrzena až na konci června, a to bohužel ještě pouze třetinová, spolu s panem starostou M. Čepickým jsme se rozhodli pro výmě-

nu oken, která byla v havarijním stavu, tedy v zadní části budovy. Vybrání firmy a samotná výroba oken zabraly také nějaký čas, takže ještě v prvním týdnu provozu školy firma Eurookna Juha ve škole pracovala. Nutno ale říci, že zaměstnanci firmy provoz základní školy nenarušili téměř vůbec, dodrželi veškerá bezpečnostní pravidla, pouze mateřská škola musela využít prostor školní družiny. Do 1. ročníku nastoupili letos pouze čtyři prvňáčci, 3 budoucí prvňáčci na základě žádosti rodičů a vyšetření PPP dostali odklad školní docházky a 2 žáci se v průběhu posledního prázdninového týdne odstěhovali mimo naši spádovou oblast, na Domažlicko. Počet žáků školy je tedy v letošním roce 40, v mateřské škole je 14 dětí.

Pavla Nohavcová

### Poděkování

Již třetím rokem se o údržbu a sekání školního hřiště a školní zahrady starají společně rodina Černých a Kotoových. Patří jim za tuto práci velké poděkování, protože tak vysekanou a upravenou zahradu, jakou máme nyní, jsme měli naposledy v době, kdy se o školní pozemek starala bývalá školnice Pavlína Ptáčková. Vážíme si toho i z důvodu, že v současné době najít spolehlivého člověka, kterému by nešlo v první řadě jen o peníze, ale který by měl zájem na tom, aby nejen u jeho domu, ale i v jeho okolí a celé obci bylo hezké a upravené prostředí, je velmi těžké najít. A že si upraveného prostředí obce mnozí občané neváží, svědčí to, že u budovy školy na zastávce autobusu paní školnice denně zametá nedopalky cigaret, papíry, ale i pohozené lahve.

Pavla Nohavcová

### Vítáme vás v novém školním roce



paslíky“. Již v útlém dětství vznikají malá přátelství a právě v mateřské škole se začínají plně rozvíjet. V rámci skupiny dítě získává hlavně sociální dovednosti. Učí se vycházet s ostatními a přizpůsobovat se jim. Budeme se snažit vytvářet co nejpřirozenější sociální prostředí, v němž děti mohou nalézt dostatek prostoru pro

V letošním školním roce jsme přivítali do naší mateřské školy nově zapsané děti: Magdalenku Skálovou z Dolců, Tomáška Voráčka z Horšic a Kubíka Motla z Týniště. Celkem máme zapsáno 14 dětí. Z toho 8 dívek a 6 chlapců.

Ve školním roce 2009/2010 budeme pracovat podle třídního vzdělávacího programu s názvem „Putování s tr-

seberealizaci. Povedeme je k upevnování přátelských vztahů mezi sebou a obohatíme jejich citový život společně prožitými zážitky. Během roku navštívíme různé kulturní akce, zúčastníme se léčebného programu v solné

jeskyni, sejdeme se s kamarády z jiných mateřských škol, budeme jezdit na výlety. Tím seznam akcí zdaleka nekončí. Je dostatečně bohatý a pokud se s ním chcete seznámit, navštivte Mateřskou školu v Horšicích.

Jarka a Dana



♦Dolcký občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Josef Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 75